

Начало>Съдебни процедури>Граждански дела>Признаване и принудително изпълнение на съдебни решения>

Процедури за изпълнение на съдебно решение

В областта на гражданското правосъдие текущите процедури и производства, започнали преди края на преходния период, ще продължат съгласно правото на ЕС. Въз основа на взаимно споразумение с Обединеното кралство порталът e-Justice ще поддържа информацията, свързана с Обединеното кралство, до края на 2024 г.

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Англия и Уелс

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е одобрено (допуснато) от съда действие, предприето с цел длъжниците по съдебното решение да бъдат задължени да изпълнят разпореденията на съда.

Съгласно правната система на Англия и Уелс изборът на метод за принудително изпълнение зависи изцяло от вискателя по съдебното решение. Когато вискател избира кой от методите да използва, той трябва да прецени:

- дали има вероятност да получи парите си и сумата на съдебната такса от ответника;
- дали ответникът дължи пари на други лица или по отношение на него има постановени други решения на окръжния съд (*county court*);
- дали ответникът притежава вещи или активи, които могат да бъдат отнети и продадени на публична продажба;
- дали ответникът работи;
- дали ответникът има други доходи, като например приходи от инвестиции;
- дали ответникът има банкова сметка, сметка в дружество за жилищно кредитиране или друга сметка;
- дали ответникът притежава недвижимо имущество (къща); или
- дали друго лице дължи пари на ответника.

По-долу е предоставена информация относно различните видове мерки за принудително изпълнение. Вискателят по съдебно решение следва да избере тази мярка, чрез която е най-вероятно да получи дължимите му парични средства.

Съдът не може да гарантира, че вискателят по съдебното решение ще получи обратно парите си, а за всяко предприето действие е дължима съдебна такса. Въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от вискателя, ако последният не получи парите от ответника. Допълнителна информация може да бъде намерена в [брошурата относно изпълнителните производства](#).

Вискателят може да получи обща информация от ръководството [Предявяване на съдебен иск за парично вземане](#).

Длъжникът може да получи обща информация от следните ръководства:

[Решения на окръжния съд във връзка със задължение](#)

[Отговор на съдебен иск за парично вземане](#)

[Предявяване на съдебен иск за парично вземане](#)

Различните видове методи за принудително изпълнение са:

Поемане на контрол върху вещите (*taking control of goods*) (известно преди като заповед/изпълнение (*distraint/execution*))

В случая става дума за изземване на вещи за евентуално пренасяне и продажба на публична продажба, за да бъдат покрити разходите по посоченото в съдебното решение задължение.

За да бъде допуснато принудително изпълнение чрез поемане на контрол върху вещите, е необходимо да се подаде молба до съда за издаване на заповед за изземване. Заповедта ще бъде от полза само ако ответникът има:

достатъчно вещи на адреса, посочен от вискателя по съдебното решение, които могат да бъдат продадени на публична продажба, за да бъдат събрани парични средства; или

всички претендирани в заповедта парични средства (за да бъде спряна продажбата на вещите).

Преди съдът да издаде заповед, ответникът трябва:

да не е изплатил сумата, която му е било разпоредено да плати; или

да е в забава с поне едно от плащанията си.

Съдебните изпълнители не могат да отнемат или да продават вещите на ответника във всички случаи. Например те не могат да отнемат основни битови принадлежности и инструменти или вещи на търговец, които са предмет на договори за покупка на изплащане или договори за наем.

Съдебният изпълнител няма да вземе вещите на ответника, ако те не струват достатъчно, за да се извърши плащане по заповедта, след като бъдат платени разходите за вземане и продажба на вещите. Често пъти с продаването на публична продажба вещи на ответника се събира едва част от първоначалната им стойност. Освен това е възможно вещите на ответника вече да са били иззети от съдебни изпълнители, действащи по силата на друга заповед.

Допълнителна информация относно заповедите за изземване (*warrants of control*) може да бъде намерена на уебсайта на

[Министерството на правосъдието](#).

Заповеди за заповед върху доходите (*attachment of earnings orders*)

При този метод на принудително изпълнение се издава заповед, съгласно която в деня на изплащане на заплатата или възнаграждението на длъжника по съдебното решение от тях редовно се приспада фиксирана сума, която се изпраща директно на вискателя по съдебното решение.

За да бъде възможно да се издаде заповед за заповед върху доходите, ответникът трябва да е нает на работа от някого. Заповедта не може да бъде издадена, ако ответникът е безработен или е самостоятелно заето лице. Също така, ако разходите за издръжка на ответника са по-големи от спечеленото от него, е възможно съдът да не може да издаде заповед или да може да издаде само заповед за изплащане на малки вноски.

Допълнителна информация относно заповедите за заповед върху доходите може да бъде намерена на уебсайта на [Министерството на правосъдието](#).

Заповеди за налагане на обезпечителни мерки (*Charging orders*) — включително заповеди за продажба (*Orders for sale*) и заповеди за прекратяване на действия (*Stop orders*)

Със заповедта за налагане на обезпечителни мерки на ответника не се позволява да продава активите си (като например имущество, земя или инвестиции), без да е платил дължимото на вискателя по съдебното решение. На вискателя по съдебното решение се плаща или от приходите от продажбата, когато той продаде имуществото, или от приходите от наследството, когато длъжникът по съдебното решение е починал. Този процес може да включва и два допълнителни вида съдебни разпореджания. Първото представлява заповед за продажба, при която съдът може да наложи продажбата на недвижими вещи съгласно заповедта за налагане на обезпечителни мерки. Второто е заповед за прекратяване на действия, с която на длъжника по съдебното решение не се позволява да се разпореджа с недвижими вещи, за да се избегне започването на производство за налагане на обезпечителни мерки срещу него.

Допълнителна информация относно заповедите за налагане на обезпечителни мерки може да бъде намерена на уебсайта на [Министерството на правосъдието](#).

Заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети лица (*third party debt orders*) (известни преди като производства за запор върху вземания на длъжника от трети лица (*garnishee proceedings*))

При този метод за принудително изпълнение се издава заповед, съгласно която банковите сметки на длъжника по съдебното решение се блокират по разпореджване на съда. След това сумата за покриване на задължението, посочено в съдебното решение, се прехвърля автоматично на вискателя по съдебното решение за погасяване на задължението. В случай че сумите в банковите сметки не са достатъчни за покриване на задължението, наличните средства се използват за изплащане поне на част от дължимата сума.

Допълнителна информация относно заповедите за запор върху вземания на длъжника от трети лица може да бъде намерена на уебсайта на [Министерството на правосъдието](#).

Допълнителна информация е предоставена на [видеозапис](#).

Производства за обявяване на фалит (*bankruptcy proceedings*)

Ако дължимата сума е най-малко 5000 GBP, вискателят по съдебно решение може да подаде също искане за обявяване на ответника във фалит. Тези производства могат да бъдат образувани както в окръжния съд (*County Court*), така и във Висшия съд (*High Court*). Възможно е обаче да бъдат скъпоструващи.

Заповеди за получаване на информация (*orders to obtain information*) (известни преди като устни разпити (*oral examinations*))

Въпреки че сама по себе си не е метод за принудително изпълнение, тази процедура позволява длъжниците по съдебните решения да бъдат разпитвани за информацията относно техните активи, за да се даде възможност на вискателя по съдебното решение да направи по-информиран избор относно метода за принудително изпълнение, който той би искал да използва.

Допълнителна информация относно заповедта за получаване на информация може да бъде намерена на уебсайта на [Министерството на правосъдието](#).

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Компетентни за принудителното изпълнение в Англия и Уелс са Висшият съд (*High Court*), окръжният съд (*county court*) или магистратският съд (*magistrates court*). Висшият съд и окръжният съд ще постановяват съдебни решения, а магистратските съдилища ще издават разпореджания до местните органи във връзка с отговорността.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

На принудително изпълнение подлежат както съдебни, така и извънсъдебни решения. Невинаги е необходимо да се подава молба за съдебно разпореджване, с което се разрешава принудителното изпълнение. Образоването на производство за поемане на контрол върху вещите може да бъде предприето поради неплатени наеми, данъци, мита и акцизи, както и глоби за паркиране, без да е необходимо предварително съгласие от съда.

Компетентни за разпореджване на принудително изпълнение по дела, по които е постановено решение, са както окръжният съд, така и Висшият съд. Следва да се отбележи обаче, че съдебен изпълнител към окръжния съд не може да извършва принудително изпълнение за сума, надвишаваща 5000 GBP (освен ако не се изпълнява принудително споразумение, регламентирано съгласно Закона от 1974 г. за потребителския кредит, което подлежи на принудително изпълнение само в окръжния съд). Решения на окръжния съд за суми, надвишаващи 5000 GBP, трябва да бъдат прехвърлени на Висшия съд за изпълнение от служител по принудително изпълнение (*enforcement officer*). Служителите по принудително изпълнение във Висшия съд не могат да изпълняват принудително съдебни решения за суми, ненадвишаващи 600 GBP.

Съществува процедура, съгласно която вискателите по съдебното решение могат да предпочетат да прехвърлят на Висшия съд решенията на окръжния съд за суми между 600 GBP и 5000 GBP, за да се приложи принудително изпълнение. Следва да се отбележи, че във Висшия съд няма процедура по налагане на запор върху доходите; за да бъде използван този метод за принудително изпълнение, даден въпрос трябва да бъде отнесен пред окръжен съд.

Ако искът е предявен чрез услугата за [онлайн иски](#) за [парични вземания](#), искането за заповед за изпълнение може да бъде подадено и онлайн.

Статут, роли, отговорности и правомощия на съдебните изпълнители (*enforcement agents*)

Служители по принудителното изпълнение към Висшия съд (*High Court Enforcement Officers*) (предишни шерифи) — от 1 април 2004 г. насам принудителното изпълнение на постановленията на Висшия съд се извършва от служителите по принудително изпълнение към Висшия съд. Това са специалисти в областта на принудителното изпълнение, които се назначават от лорд-канцлера (*Lord Chancellor*), за да извършват принудително изпълнение в рамките на определени пощенски райони. За да бъдат счети за подходящи за назначаване, те трябва да отговорят на многобройни критерии, които обхващат такива въпроси като квалификации, финансова почтеност, членство в професионално сдружение, както и ангажименти по отношение на многообразието и подходяща процедура за поведение и дисциплина. Служителите по принудителното изпълнение към Висшия съд могат да изпълняват принудително решения на окръжния съд по парични иски, при които търсената цена при принудителното изпълнение надвишава 600 GBP и вискателят предпочете да прехвърли дълга за изпълнение към Висшия съд.

Съдебните изпълнители в окръжните съдилища (*County court bailiffs*), които са служители на Съдебната служба на Нейно величество и следователно са държавни служители, отговарят за принудителното изпълнение на съдебни решения и/или заповеди, постановени/издадени и вписани в окръжните съдилища. Те извършват принудително изпълнение на заповеди за изземване (*warrants of control*), възстановяват владение върху земята по силата на съдебни разпореджания за въвеждане във владение (*warrants of possession*) и възстановяват имущество съгласно заповеди за възстановяване на имущество (*warrants for return of goods*). Освен това съдебните изпълнители в окръжните съдилища изпълняват и други задължения, включващи лично връчване на документи и заповеди за принудително изпълнение на предишно постановено и неизпълнено съдебно решение (*warrants of committal*).

Сертифицираните съдебни изпълнители (*Certificated enforcement agents*) са частни служители по принудително изпълнение, оправомощени от съдия, заседаващ в окръжния съд. Те се занимават с изземване от страна на наемодателя на вещи на наемател, за да се гарантира заплащането на суми от просрочени наеми без намесата на съда. По силата на редица други закони сертифицираните съдебни изпълнители имат право да провеждат принудително изпълнение и по отношение на други специфични задължения като общински данъци, данъци за имоти, които не се използват за жилищни нужди, и др.

Магистратски съдилища (*Magistrates' Courts*): Цивилните служители по принудително изпълнение отговарят за принудителното изпълнение на съдебните разпореждания на магистратите. Те могат да изземват и да продават вещи за възстановяване на дължимата сума по глоба или уведомление за санкция в рамките на общността (*community penalty notice*). Те могат също така да изпълняват заповеди за заповор/възбрана, принудително изпълнение на предишно постановено и неизпълнено съдебно решение, задържане и изземване, които са издадени от магистратски съд по силата на редица устави, включително тези, които обхващат принудителното изпълнение на глоби и санкции в рамките на общността. Някои магистратски съдилища могат да изберат да сключат договор за възлагане на принудителното изпълнение на сертифицирани съдебни изпълнители.

Ангажиране на адвокати или други практикуващи юристи

Взискателят не е задължен да подава молбата си за принудително изпълнение чрез адвокат или друг практикуващ юрист.

Изпълнителните производства могат да бъдат сложни и трудни, по-специално във Висшия съд. Преди образуването на изпълнително производство взискателите могат да поискат да получат съвет от солиситър (*solicitor*), правен център (*law centre*) или

[Бюрото за помощ на граждани \(*Citizens Advice Bureau*\).](#)

Таблица за разностите за принудително изпълнение

За всеки от методите за принудително изпълнение има различни съдебни такси. Като беше посочено по-горе, въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от взискателя, ако не получи парите от ответника. Съществуващите такси за методите за принудително изпълнение могат да бъдат намерени на уебсайта

[Министерството на правосъдието.](#)

3.2 Основни изисквания

Като беше посочено по-горе, изборът в Англия и Уелс на метод за принудително изпълнение, който да бъде използван, изцяло зависи от взискателя по съдебното решение. Отговорните взискатели, които са получили валидно решение по съдебен ред, а все още не им е платено, имат право да изпълнят това решение с най-подходящите средства, с които разполагат. Следователно, докато е налице валидно съдебно решение и е подадена съответната молба, съдът е длъжен да следва желанията на взискателя и да използва избора от него метод за принудително изпълнение.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Действие по принудително изпълнение може да бъде предприето срещу следните активи:

банкови сметки, като се използва процедурата за заповед за заповор върху вземания на длъжника от трети лица (или производство за заповор върху вземания на длъжника от трети лица);

материално движимо имущество, като се използва поемането на контрол върху вещите;

регистрирани транспортни средства, като се използва поемането на контрол върху вещите;

недвижимо имущество, като се използва процедурата за заповед за налагане на обезпечителни мерки;

заплати или възнаграждения, като се използва процедурата за заповор върху доходите.

Служителят по принудителното изпълнение може да взема само вещи, които принадлежат на ответника или са съвместна собственост. По-долу е посочен списък на несеквестрируемите вещи:

а) вещите или оборудването (напр. инструменти, книги, телефони, компютърно оборудване и превозни средства), които са необходими за лично използване от длъжника при неговата трудова дейност, стопанска дейност, търговска дейност, професия, обучение или образование, освен ако във всички случаи общата стойност на вещите или оборудването, за които се прилага това освобождаване, не надвишава 1350 GBP;

б) облеклото, спалното бельо, мебелите, домакинското оборудване, предметите и провизиите, които са необходими в рамките на разумното за задоволяване на основните битови нужди на длъжника и всеки член на неговото домакинство, включително (но не само):

i) готварска печка или микровълнова печка;

ii) хладилник;

iii) пералня;

iv) достатъчно голяма трапезна маса и достатъчно на брой трапезни столове, на които да сядат длъжникът и всеки член на неговото домакинство;

v) легла и завивки, които са достатъчни за длъжника и всеки член на неговото домакинство;

vi) един стационарен телефон или ако в помещенията няма стационарен телефон, мобилен или интернет телефон, който може да се използва от длъжника или член на неговото домакинство;

vii) всяка вещь или оборудване, необходими в рамките на разумното, за:

медицински грижи за длъжника или член на неговото домакинство;

безопасността в жилището; или

сигурността на жилището (например алармена система) или сигурността в жилището;

viii) достатъчно лампи или печки, или друг уред, предназначен да осигурява осветление или отопление, за да се задоволяват основните нужди от отопление и осветление на домакинството на длъжника; и

ix) всяка вещь или оборудване, необходими в рамките на разумното, за полагане на грижа за:

лице на възраст под 18 години;

лице с увреждания; или

възрастно лице;

в) кучета помощници (включително кучета водачи, кучета за лица, лишени от слух, и кучета за хора с увреждания), овчарски кучета, кучета пазачи или домашни любимци;

г) превозно средство, върху което е поставена валидна значка на лице с увреждане, тъй като се използва за превоз на лице с увреждания или има основателни причини да се смята, че се използва с такава цел;

д) превозно средство (независимо дали е публична собственост или не), което се използва за полицейска, пожарникарска дейност или като линейка или има основателни причини да се смята, че се използва с такава цел; и

е) превозно средство, на което е изложена валиден бадж на Британската медицинска асоциация или друг значка за спешна медицинска помощ, тъй като се използва за целите на спешната медицинска помощ или има основателни причини да се смята, че се използва с такава цел. Всички взети от служителите по принудителното изпълнение вещи трябва да носят парични средства при публична продажба. Служителите по принудителното изпълнение няма да пренасят вещи, ако считат, че за тях няма да бъдат получени достатъчно средства, за да се изплати някаква сума по заповедта, след като бъдат платени разходите по пренасянето или продажбата им на публична продажба.

При налагане на заповед върху доходите съдът ще вземе предвид нуждите на ответника за живот и храна, наем или ипотека, стоки от първа необходимост и за плащане на текущите сметки, като например електричество. Това се нарича „защитена част от доходите“. Ако ответникът печели повече от защитената част от доходите, ще бъде издадено разпореждане.

Що се отнася до заповедите за заповед върху вземания на длъжника от трети лица, длъжник по съдебно решение, който е възпрепятстван да тегли пари от банковата си сметка или сметката си в дружество за жилищно кредитиране и твърди, че в резултат на това той или неговото семейство изпитват затруднения при покриване на обичайните разходи за издръжка, може да подаде искане до съда за заповед относно затруднено плащане (*hardship payment order*), с която се позволява извършването на едно или повече плащания на конкретни лица.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на изискванията на съдебните разпореждания води до налагането на санкции поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени поради неуважение, включват „оневиняване за неуважение“ (което е извинение към съдията в открито съдебно заседание), глоби и в най-сериозните случаи — лишаване от свобода за срок до 14 дни.

Банките имат определени задължения относно оповестяването на информация и налагането на заповед върху банкови сметки. Когато една банка получи заповед за заповед върху вземания на длъжника от трети лица по отношение на някого от своите клиенти, банката не трябва да разкрива сумата по банковата сметка. Тя може да заяви, че по сметката няма пари, че няма достатъчно средства, за да се изплати цялата сума, но може да бъде изплатена само част от нея или че няма достатъчно средства за изплащане на цялата поискана сума. Има много строги условия, свързани със защитата на данните, съгласно които се определя каква информация, различна от тази, може да бъде предоставена от банката.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Във всички разпореждания се посочва срокът, който се дава за предоставяне на съответната информация или за изпълнение на съдебното разпореждане, и се посочват максималните санкции, които могат да бъдат наложени за неспазване на съдебно разпореждане.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Всички съдебни методи за принудително изпълнение (заповеди за налагане на обезпечителни мерки, заповеди за заповед върху доходите и заповеди за заповед върху вземания на длъжника от трети страни) включват двуетапен процес. Междинният етап от процеса е чисто упражняване на съдебна функция в писмен вид, като на този етап длъжникът по съдебното решение няма принос към процеса. Въпреки това при заповеди за заповед върху доходите и заповеди за заповед върху вземания на длъжника от трети лица, за да се премине към последния етап, трябва да бъде проведено изслушване, на което длъжникът по съдебното решение ще бъде поканен да присъства и ще бъде възможно да изложи своите мотиви защо планираният метод за принудително изпълнение не следва да се прилага. „Окончателното“ изслушване ще се състои в същия съд, в който е подадена първоначалната молба за този метод за принудително изпълнение (освен ако специално не е поискано друго). Всички страни ще бъдат информирани достатъчно рано за датата на изслушването и при всички случаи има точно определен минимален период от време, който трябва да изтече между „междинния“ етап, уведомяването за „окончателното“ изслушване и самото „окончателно“ изслушване, за да се даде възможност на длъжника (и всяка съответна, пряко участваща трета страна, напр. банката по дело във връзка със заповед за заповед върху вземания на длъжника от трети лица) да се подготви за делото. Ако датата на окончателното изслушване не е удобна за страните, те могат да получат отлагане до дата, която е по-удобна за всички страни. Ако това се случи, временната заповед ще продължи да бъде в сила, но тя няма да може да стане окончателна, докато не се състои изслушването.

По отношение на заповедите за налагане на обезпечителни мерки, вискателят трябва да връчи на длъжника временна заповед и освен ако длъжникът не възрази, временната заповед става окончателна без да е необходимо изслушване, освен ако съдията не разпорежи, че такова е необходимо. Длъжникът трябва да даде отговор на съда в срок от 10 дни от датата на връчването във връзка с изслушването. Ако длъжникът не възразява срещу временната заповед или ако съдията прехвърли въпроса, делото се прехвърля към първоначалния съд, в който е постановено решението, като се определя дата за изслушване. На изслушването ще присъстват както вискателят, така и длъжникът.

Решението не може да бъде обжалвано, след като съдът е издал заповедта. При подходящи обстоятелства жалби или искания за отмяна могат да бъдат подавани само срещу първоначалното решение, което предоставя на вискателя правомощието още в началото да поиска принудително изпълнение. Съдът може да отмени процеса на принудително изпълнение само ако съдебното решение е обжалвано успешно или е отменено. Ако решението е обжалвано, след като съдът е одобрил искането на вискателя за принудително изпълнение, заповедта може да бъде спряна по молба на съда. Съдебните изпълнители не могат да отнемат вещи, но трябва да продължат да събират такса за тях (тук фигурират тези, които по-късно могат да бъдат иззети и отнесени за продажба).

При условие че вискателят е подал до съда подходяща молба за принудително изпълнение, въпросният съд не може да откаже да даде разрешение за избор на вискателя метод за принудително изпълнение. Следователно на вискателя няма да се нуждае от средства за обжалване срещу налагащото мярката решение.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Срокът на заповедта или постановлението за изземване е ограничен. Заповедта и постановлението за изземване са валидни 12 месеца, като с разпореждане на съда този срок може да бъде удължен с още 12 месеца.

При процедурата за поемане на контрол върху вещите длъжникът трябва да разполага със 7 пълни дни от уведомлението за принудителното изпълнение, за да има възможност да плати задължението и разходите, преди служителят по принудителното изпълнение да може да поеме контрола върху вещите. Този срок може да бъде намален с разпореждане на съда, ако са налице доказателства, че длъжникът ще премести активите, за да избегне принудителното изпълнение.

Когато длъжникът е физическо лице, служителят по принудителното изпълнение не може да поеме контрол върху вещите преди 6:00 часа или след 21:00 часа.

Служителят по принудителното изпълнение не може да влиза в помещения, за да поеме контрола върху вещите, когато единственото лице, което присъства в помещенията, в които се намират вещите, е дете или уязвимо лице (независимо дали става въпрос за някое от двете или и за двете). Когато длъжникът е уязвимо лице, таксата или таксите, дължими за етапа на принудително изпълнение, включващ поемането на контрол върху вещите, не могат да бъдат възстановени, освен когато служителят по принудителното изпълнение не е предоставил на длъжника подходяща възможност да получи помощ и съвет, преди да пристъпи към пренасяне на вещите.

Връзки по темата

[Министерство на правосъдието](#)

Гражданска асоциация по принудително изпълнение
Сдружение на служителите по принудителното изпълнение към Висшия съд

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.



Последна актуализация: 20/10/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.